

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 17 iunie 2009;
- pronunțarea unei hotărâri definitive cu privire la fondul litigiului, prin respingerea în totalitate a cererii;
- în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunalul de Primă Instanță spre rejudecare; și
- în orice caz, obligarea reclamantei din primă instanță la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii de recurs și procedurii în fața Tribunalului de Primă Instanță.

Motivele și principalele argumente

Recurentul susține că Tribunalul de Primă Instanță:

1. a săvârșit o eroare de drept tratând ca o singură condiție cele două condiții prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”), și anume cerința ca o cerere de acordare a statutului de societate care funcționează în condițiile economiei de piață (denumit în continuare „SEP”) să cuprindă dovezi suficiente privind faptul că deciziile enumerate în această dispoziție au fost „adoptate ținându-se seama de semnalele pieței care reflectă cererea și oferta” și au fost adoptate „fără o intervenție semnificativă din partea statului”, făcând astfel redundantă cea de a doua condiție;
2. a săvârșit o eroare de drept interpretând termenul „semnificativă” din expresia „intervenție semnificativă din partea statului” prevăzută la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază, ca referindu-se la considerații sau la motive care stau la baza intervenției statului, precum problema dacă aceasta se baza pe considerații pur comerciale sau pe considerații proprii statului, în timp ce această interpretare nu este susținută în niciun caz de formularea acestei dispoziții;
3. a săvârșit o eroare de drept procedând la o răsturnare a sarcinii probei, impunând Consiliului să dovedească, atunci când refuză acordarea SEP unei societăți controlate de stat, că deciziile societății în sensul articolului 2 alineatul (7) litera (c) au fost influențate de considerații proprii statului și nu de considerații comerciale;
4. a săvârșit o eroare de drept constatând că a fost săvârșită o eroare de drept de către Consiliu prin concluzionarea faptului că statul exercita un control semnificativ asupra reclamantei în ceea ce privește stabilirea prețurilor de export ale produsului în cauză prin (i) însărcinarea Camerei de comerț chineze ce reprezintă importatorii și

exportatorii de metale, minerale și produse chimice (denumită în continuare „CCCMC”) să stabilească un prag minimal de prețuri, să verifice și să exercite un drept de veto cu privire la exporturile care nu au respectat respectivele prețuri; și (ii) să pună în aplicare pragul minimal de prețuri împiedicând operațiunile de export neavizate de CCCMC. Mai exact, Tribunalul de Primă Instanță a săvârșit o eroare de drept prin constatarea unei obligații a Consiliului de a repune în discuție caracterul probatoriu sau suficient al elementelor de probă prezentate de reclamantă în sensul că sistemul pus în aplicare de CCCMC și susținut de autoritățile chineze de export nu antrenaseră nicio restricție efectivă a posibilității exportatorilor de a stabili prețurile la export în mod independent;

5. a săvârșit o eroare de drept constatând că, pe baza tuturor celorlalte constatări, Consiliul a comis o eroare vădită prin refuzul de a acorda reclamantei SEP.

⁽¹⁾ JO L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Austria) la 24 august 2009 — Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH

(Cauza C-338/09)

(2009/C 282/42)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH

Pârât: Magistrat der Stadt Wien

Întrebările preliminare

1. Este compatibilă cu libertatea de stabilire și cu libera prestare a serviciilor prevăzute la articolul 49 CE și următoarele, precum și cu dreptul concurenței, astfel cum este reglementat la articolul 81 CE și următoarele, o dispoziție de drept național referitoare la acordarea unei autorizații de exploatare a unei linii de autobuz, care permite astfel organizarea unui serviciu de transport public ce deservește în mod regulat o serie de stații determinate, potrivit unui orar prestabilit, dacă dispoziția respectivă prevede drept condiții pentru acordarea autorizării:

- (a) ca întreprinderea comunitară solicitantă să dispună de un sediu sau de o sucursală în statul autorității ce acordă autorizația încă înainte de începerea exploatării liniei și, în special, la momentul concesionării serviciului;
- (b) ca întreprinderea comunitară solicitantă să dispună de un sediu sau de o sucursală în statul autorității ce acordă autorizația cel mai târziu la momentul la care începe exploatarea liniei?
2. Este compatibilă cu libertatea de stabilire și cu libera prestare a serviciilor prevăzute la articolul 49 CE și următoarele, precum și cu dreptul concurenței astfel cum este reglementat la articolul 81 CE și următoarele o dispoziție de drept național referitoare la acordarea unei autorizații de exploatare a unei linii de autobuz, care permite astfel organizarea unui serviciu de transport public ce deservește în mod regulat o serie de stații determinate, potrivit unui orar prestabilit, dacă dispoziția respectivă prevede că autorizația trebuie refuzată în cazul în care veniturile unei întreprinderi concurente care acoperă în parte sau în întregime itinerariul respectiv ar fi reduse atât de mult în situația în care serviciul de transport public solicitat ar fi pus în funcțiune pe linia în cauză, încât continuarea exploatării acestui itinerariu de către întreprinderea concurentă nu ar mai fi rentabilă din punct de vedere economic?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Nejvyšší správní soud (Republica Cehă) la 24 august 2009 — Skoma-Lux sro/Celní ředitelství Olomouc

(Cauza C-339/09)

(2009/C 282/43)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší správní soud

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Skoma-Lux sro

Pârâtă: Celní ředitelství Olomouc

Întrebarea preliminară

Mărfurile comercializate sub denumirea „vin de desert roșu Kagor VK” în sticle de 0,75 litri având o tărie alcoolică în volume de 15,8 % — 16,1 %, cărora li s-a adăugat în cursul producției zahăr de sfeclă și alcool de porumb, cu alte cuvinte substanțe care nu provin din struguri proaspeți, trebuie clasificate la poziția 2204 sau la poziția 2206 din Nomenclatura Combinată a Tarifului Vamal?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Gerechtshof te's-Gravenhage (Țările de Jos) la 28 august 2009 — Staat der Nederlanden/Denkavit Nederland BV și alții

(Cauza C-346/09)

(2009/C 282/44)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof te's-Gravenhage

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Staat der Nederlanden

Pârâți: Denkavit Nederland BV și alții

Întrebarea preliminară

Dreptul comunitar, în special Directiva 90/425/CEE ⁽¹⁾, Decizia 94/381/CE ⁽²⁾ și Decizia 2000/766/CE ⁽³⁾, trebuie interpretat în sensul că o măsură prohibitivă națională precum cea prevăzută la articolul 2 din reglementarea provizorie care interzice, în scopul protecției față de ESB, producția și comercializarea de proteine animale transformate destinate furajării animalelor de fermă, este incompatibilă cu aceste dispoziții atunci când o astfel de măsură prohibitivă națională

— a intrat în vigoare la 15 decembrie 2000 (prin urmare înaintea Deciziei 2007/766/CE) și

— se aplica de asemenea temporar (până la [Decizia 2001/9/CE] ⁽⁴⁾ din 29 decembrie 2000) la făina de pește și la fosfatul dicalcic et au phosphate dicalcic?

⁽¹⁾ Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne (JO L 224, p. 29, Ediție specială, 03/vol. 1, p. 53).

⁽²⁾ Decizia 94/381/CE a Comisiei din 27 iunie 1994 cu privire la anumite măsuri de protecție legate de encefalopatia spongiformă bovină și de furajarea cu proteine derivate de la mamifere (JO L 172, p. 23).

⁽³⁾ Decizia 2000/766/CE a Consiliului din 4 decembrie 2000 cu privire la anumite măsuri de protecție referitoare la forme transmisibile de encefalopatie spongiformă și furajarea animalelor cu proteine animale (JO L 306, p. 32).

⁽⁴⁾ Decizia 2001/9/CE a Comisiei din 29 decembrie 2000 cu privire la măsurile de control necesare pentru punerea în aplicare a Deciziei 2000/766/CE a Consiliului cu privire la anumite măsuri de protecție referitoare la forme transmisibile de encefalopatie spongiformă și furajarea animalelor cu proteine animale (JO L 2, p. 32).